

Епископ Методије служио Литургију у храму у Озринићима

Његово Преосвештенство Епископ будимљанско-никшићки Г. Методије служио је, у 24. недјељу по Духовима, када наша света Црква молитвено прославља Свете апостоле Филимона, Апфију и Архипа, 5. децембра 2021. Свету Архијерејску Литургију, у цркви Рођења Пресвете Богородице, у Озринићима код Никшића.

Саслуживало је свештенство и монаштво Епархије, уз молитвено учешће вјерног народа.

Сабране је архипастирском бесједом поучио Преосвећени владика Методије, казавши да су празничне и недељне литургије попут путева који проводе свјетлост Божанску и енергију у наше душе, а тиме и у овај свијет.

„Данас на светој Литургији, чули смо у светом Јеванђељу да је Исус направио два велика чуда. Једним је исцијелио болесну крвоточиву жену, а друго чудо је било још веће од тога да је оживио дванаестогодишњу дјевојчицу, ћерку старјешине синагоге Јаира. Док је проповиједао, у уским улицама тог града, код Генисаретског језера, народ се, како то и данас бива у источним земљама, гурао и тискао око Њега да чује Његове спасоносне ријечи. Међу тим који су хтјели да Га дотакну, неки овлаш се дотакавши због гужве, а неки намјерно да би се светиње дотакли, као што смо и ми дошли у овај храм да се дотакнемо Светиње, да се причестимо Његовим Тијелом и Крвљу Његовом, била је и једна жена, која је била крвоточива“, бесједио је Владика.

Болест крвоточења, навео је Његово Преосвештенство, била је у то вријеме, у јеврејском народу, прокажена као и губа, а особе које је таква болест задесила сматране су нечистим.

„Из тог разлога се ова жена кријући привлачила да не стане испред Њега, него скута хаљине Његове да се дотакне, да је неко не би укорио, јер Јевреји ничега нечистог нису хтјели да се дотакну зато што је то забрањивао њихов закон. А Господ Који је осјетио силу и знао, по предзнању божанском, какав јесте Господ наш Исус Христос Бог истинити али и човјек истинити, Он је знао ко Га се и како дотакао, па је намерно рекао, као да не зна, својим апостолима: Ко ме се то дотаче? У чуду апостол Петар каже: Како ко те се дотаче, Учитељу, кад се оволики народ око тебе тиска, нема ко те се није дотакао. А Он је рекао: Осјетио сам како је изашла сила из мене, правећи се да не зна коме је та сила отишла и због чега“.

„Све то ради, не да би правио својеврсну промоцију своје силе и моћи, да би се тиме показивао већим; жена, за коју је знао да се исцијелила, која се дотакла и нечиста била, која је изгубила сваки друштвени положај у заједници у којој је живјела због њене болести, она у страху, знајући да се о њој ради, пала је на кољена и рекла: Господе, ја сам те се дотакла, објашњавајући да 12 година тражи лијека и да га није налазила, да је своје богатство на то потрошила. Он јој каже: Кћери, вјера твоја спасила те је“, бесједио је Епископ Методије.

Нагласио је да је то порука сваке литургије и празника, уствари, то је темељ, основ и платформа на који смо се сабрали у данашњем богослужењу.

„То је вјера, вјера у истинитог Бога свемоћног Који ће, не само да исцијели наше тјелесне немоћи, него и наше душевне недуге и слабости, да опрости

наше гријехе. Због тога се Господ оваплотио и дошао у овај свијет. А док је Он исцијељивао крвоточиву жену, Јаир у очајању, зато што умире неко кога највише воли, хита, иако је старјешина синагоге, чувши за рабина званог Исус Који чуда у земљи јудејској и галилејској чини, да нађе последњу наду и лијека за своју болесну кћер. Знао је да ће, тиме што ће тражити од Њега помоћ, изгубити свој положај у синагоги и друштву, и бити одлучен од јеврејске заједнице“, рекао је Владика Методије.

Додао је да Господ не жури да се обрати Јаиру, иако зна због чега старјешина синагоге долази.

„Рекло би се, намјерно касни да би се, у међувремену, упокојила ћерка Јаирова и да би се кроз то пројавило још веће чудо, које се спрема да изврши Господ. Док у свом очајању Јаир прилази Господу, долази гласник из његове куће и саопштава да је умрла његова кћер. Исус, чувши то, обраћа му се директно, и каже: Не бој се, него вјеруј. Опет говори ону ријеч, као и кад је крвоточивој жени рекао: Вјера твоја спасила те је“.

„То је смисао нашег хришћанског живота, то је оно због чега ми у овом Божићном посту постимо, да би утврдили своју вјеру. Постимо тјелесно, али и помислима, мислима, жељама својим, јер су оне корјен наших дјела. Иако се оне не виде, али види Бог и знамо ми, кад исправимо те мисли видјеће се плодови наших мисли по дјелима нашим. Господ, дошавши у кућу Јаирову, у црно завијену, повео је тек неколицину изабраних ученика да присуствују том чуду за које се спремао да изврши, оживио је Јаирову кћер, и рекао је: Дајте јој да једе, да би се тиме пројавио истински њен повратак из смрти поново у овај овоземаљски живот. Господ је тиме показао, кроз своју проповјед, не само да је као Бог Господар природе, него да је Господар и живота“, казао је Владика будимљанско-никшићки Методије.

Вјерници, који се постом и молитвом припремају за велики празник Рођења Богомладенца Христа, приступили су Светој Тајни причешћа.

mitropolija.com